

EM 2018/219

15/10-2018

Malene Vahl Rasmussen

Forslag til: Inatsisartutlov nr. xx af xx.xx 2018 om behandling af afhængighed

(Naalakkersuisoq for Sundhed og Forskning)

(1. behandling)

Misbrug og afhængighed er et stort problem. Det splitter familier og venskaber og ødelægger liv. Det er virkelig sørgeligt, og det er et område som vi fra politisk side skal være konstant opmærksomme på. Vi er nødt til konstant at forholde os til om det, som vi tilbyder borgere, der lider af afhængighed, er godt nok.

På den baggrund giver det god mening at udarbejde en egentlig lov om behandling af afhængighed.

Demokraterne har gennemlæst lovforslaget, og vi mener, at det er et godt udgangspunkt, hvor der er blevet arbejdet grundigt og seriøst med tingene, hvilket også afspejler sig i de overvejende positive høringsvar.

Når det er sagt, så er der nogle ting, som vi gerne vil have, at der arbejdes med i den kommende udvalgsbehandling.

for det første mener vi ikke nødvendigvis, at Allorfik kan yde det bedste tilbud til en borger med et misbrug. Der kan være andre behandlere, der er bedre egnede til netop denne borger. Hvordan sikrer vi, at den enkelte misbruger får et tilbud om behandling, der passer bedst muligt til vedkommende?

I den forbindelse mener Demokraterne, at det er vigtigt, at vi sikrer frie og lige konkurrencevilkår mellem forskellige behandlere, da det i vores øjne er den bedste måde at sikre den bedste og mest kvalitative behandling til prisen.

Det er ligeledes vigtigt, at de lokale centre bliver en del af den frie og lige konkurrence. § 11, stk. 4 fastslår, at Allorfik kan vælge at samarbejde med private udbydere. Demokraterne ønsker, at det klarere fremgår, at Allorfik skal samarbejde med private udbydere.

For det andet er det vigtigt for Demokraterne, at Allorfik eller andre behandlere ikke låser sig fast på en bestemt behandlingsform. Der er ikke to misbrugere, der er ens, og derfor kan man heller ikke bare trække en bestemt behandlingsform ned over hovedet på den enkelte. Man er nødt til at se individuelt på hver enkelt og herefter sammensætte den bedste behandling og den mest egnede behandlingsform.

For det tredje er vi glade for, at man med lovforslaget åbner op for at etablere en behandlingsdatabase. Men det er vigtigt for os, at denne database bliver brugt aktivt. Vi mener, at Inatsisartut og kommunerne

løbende skal have viden om, hvor mange der bliver behandlet, og hvor mange der efter behandling kommer ud af misbruget, og om dette er varigt. Derudover bør databasen benyttes til at danne et klart billede af, hvilke behandlingsmetoder, der er de bedste. Det gælder for os at se om hele tiden at optimere, så vi kan få de bedst mulige resultater.

Som det klart fremgår af materialet fra Naalakkersuisut, så er der store direkte økonomiske omkostninger forbundet med misbrug. De samlede direkte omkostninger på sundheds- og socialområdet, til løntab samt til følgerne af kriminalitet udgør således mellem 250 og 316 millioner kroner om året. Og det er kun de direkte omkostninger. De indirekte omkostninger som eksempelvis manglende uddannelse på grund af opvækst med misbrug og lignende er således ikke medtaget.

Sagt med andre ord, så er misbrug og afhængighed et gigantisk samfundsproblem, og det har det sådan set været i mange år. Demokraterne håber, at dette lovforslag kan være med til at vende den negative spiral. Men det kræver hårdt arbejde og en åben tilgang til, hvad der er bedst for den enkelte.

Med disse bemærkninger henvises forslaget til videre behandling i Familie- og Sundhedsudvalget.